

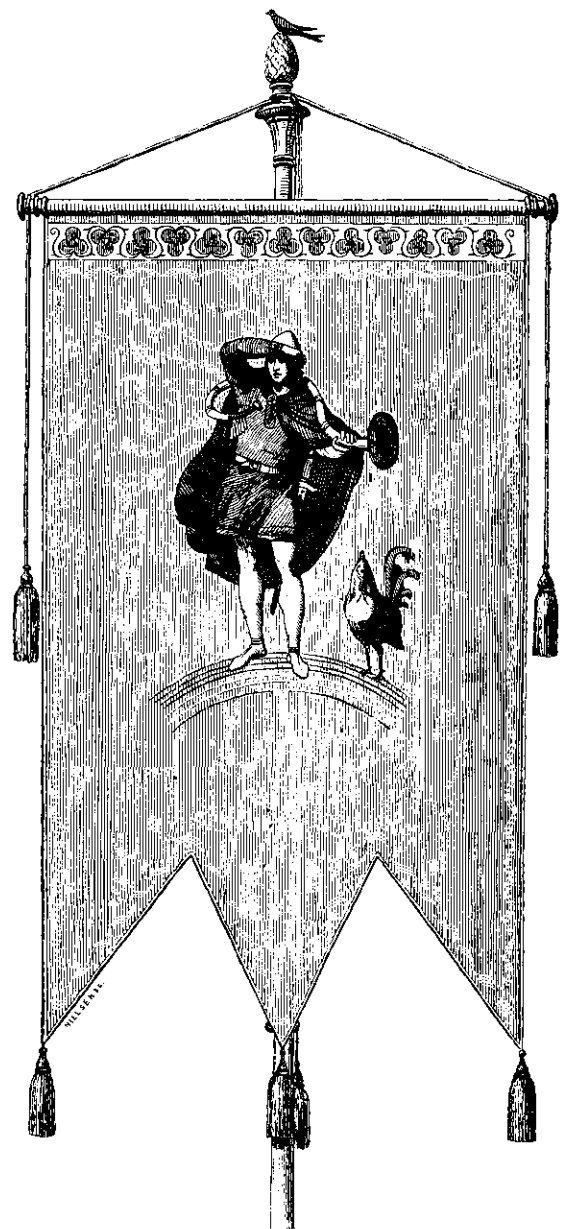
De norske Studenters fanen.

biste Sag, da var det denne Stund, da Danmarks Kvinder gennem sine Udsendinge vare forsamlede og overrakte Nordens Guder, som Mærker, til den forenede nordiske Ungdom, der her stoltedes om et skønnere Læresæde end noget Universitetslatheder med en docerende Professor. For hver af Fanerne blev der udtalt en hjertelig Tak, med det gjentagne Løfte, aldrig at svigte Banneret, selv naar det venter til Kamp for de danske Kvinders Land. De forskjellige Sangforeninger stemmede derefter i, den ene efter den anden; men Upsalensernes mesterlige "Fansang" af Wennerberg: Stå stark, du ljusets riddervakt! - forbrunkede dog Alt, ja maaskee enhver Sang, der kom til at lyde under hele Mødet.

Med de nye Faner i Spidsen og en uendelig Jubelstjen til de kvindelige Givere begyndtes Triumftogtet fra Universitetsgaarden ned til Thorvaldsens Museum, hvor de fire Standarder opstilledes i Vestibulen, for at Alle nærmere kunde tage dem i Diesyn; det maa da ogsaa her være os tilladt et Lieblik at dvæle ved dem.

For Tegningerne og Lebselen (Valget af Farver m. m.) af Arbeidet have vi navnlig at takke vore to udmærkede Kunstnere, Prof. Constantin Hansen og Skovgaard, Mænd, som derved paa den ene Side have viist, at de i Studentermødet have kunnet see mere end et Møde af Studenter, at de deri have seet et nordisk folkeligt Ynglingetog, hvis Liv det er Konstens Hverv at forædle og forskjønne, samt paa den anden Side have givet eet Beviis mere paa, at de i deres Kunst ikke stye at stille sig fra det almindeligt prisste Classist-kosmopolitiste, men sætte deres Liv og Ære i, saavel i Emne som i Behandling, at udvikle og værne om en nordisk national Kunst, trods den ofte fremsørte Sætning, at "Kunst og Videnskab ere oplyste over nationale Forbomme."

Udførelsen var saa smagsfuld og naturlig, at de fleste, strax da Fanerne afføredes, ansaae Figurerne for at være malede, ibet man allerede maatte betragte det som noget Overordentligt, at de danske Damer ikke usiebes med en enkelt Fane, som ved de tidligere Møder, men ikke vilde lade noget af de fire Universiteter være Stuebarn; ja, Mange maatte først ned i Museet ved noiere Betragtning forviise sig om, at Mærkebillederne virkelig paa gammel nordisk Viis vare udførte, at endog den fineste Aflygning i Farverne bestod af Sting ved Sting; kun de Indviende kjende og kunne fatte, hvormegen Anstrengelse og Arbeide det har maattet koste, hvor lidt store Stykker deraf have maattet synes og

De danske Studenters fanen.

Paa Veien mellem Fredericksborg og Fredensborg den 15de Juni 1862. (Stikke af Ludvig Schou.)